

๔๗

วัยวุฒิ ชาติวุฒิ คุณวุฒิ

ท่านผู้มีอายุมากมีอายุ ๘๐-๙๐ อายุตั้งร้อย อายุมากเช่นนี้ เรียกว่า **วัยวุฒิ เจริญโดยวัย** ถึงอย่างไรก็ต้องได้รับการอภัยจากผู้ที่มีอายุน้อยกว่าเสมอ

ทางพุทธศาสนานั้นถือกันนัก ภิกษุผู้มีอายุมาก ตั้งแต่ ๓ พรรษาขึ้นไป ถือเป็นวัยวุฒิทีเดียว ล่วงล้ำกันไม่ได้ ผิดพระวินัย หลายข้อหลายกระทงทีเดียว

ฝ่ายอุบาสก อุบาสิกาเช่นเดียวกันต้องประพฤติเช่นนั้น เหมือนกัน ตั้งอยู่ในความเคารพเช่นนั้นเหมือนกัน

ถ้าว่าไม่ตั้งอยู่เช่นนั้น ตักกันเป็นคนเสียหาย หญิงก็ดีเป็นคนเสียหาย ชายก็ดีเป็นคนเสียหาย ก้าวกายผู้ใหญ่ไม่ได้ ส่วนที่หนึ่งนี้ เรียกว่าวัยวุฒิ ต้องเคารพผู้มีอายุมากกว่า

ชาติวุฒิ เกิดในตระกูลสูง ในตระกูลกษัตริย์ ตระกูลเศรษฐี ตระกูลคหบดี ตระกูลมหาศาล มีทาสมีบริวาร นั้นเรียกว่าชาติวุฒิ ชาติสูงกว่า ชาติต่ำกว่า ชาติที่ขายดอกไม้ ชาติที่ทำงานเทศะมูลฟอย ทำงานต่ำกว่านั้น เรียกว่าชาติต่ำกว่า ดังนี้ เป็นต้น

ต่ำก็ต่ำเป็นลำดับ สูงก็สูงเป็นลำดับ ให้เคารพซึ่งกันและกัน ดังนั้น นั้นเรียกว่าชาติวุฒิ

คุณวุฒิเล่าเคารพโดยธรรม ถึงจะเป็นเด็กเกิดใหม่ในวันนั้น หรือรู้จักเพียงสา หรือไม่รู้จักเพียงสาก็ตามเถอะ **แต่ว่ามีคุณธรรม** ที่มั่นคง เรียกว่า **คุณวุฒิ**

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “อนุโมทนาคาถา”

๔ มกราคม ๒๕๔๘